

“Hem de regenerar l'economia per tal que sigui més justa, sostenible, solidària i respectuosa amb la Terra, la nostra casa comuna. Amb la mirada fixada en Jesús, podem caminar junts cap a un futur millor”.

(Papa Francesc)

ÉS PENTECOSTA

Avui celebrem la plenitud de la celebració de Pasqua. Avui és l'últim dia de la festa Pasqual, el dia que fa cinquanta després de Pasqua. I en aquest últim dia vivim la memòria del Do de l'Esperit Sant. A la sentència de la Missa diem: *“Veniu, oh Sant Esperit. Pare dels pobres, veniu. Vós sou el consolador. En els treballs sou confort, en les penes sou conhort. Tot el que és net rentau; tot el que ja és sec regau, curau tota malaltia. Tot l'indòmit endolciu; tot el fred encalentiu; regiu el qui s'esgarria...”*. I una vegada pronunciada la sentència, i abans de l'evangeli, aclamam: *“Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor”*.

Avui tenint present l'evangeli de Joan (20,19-23) recordam el vespre d'aquell diumenge quan, els deixebles tenint les portes tancades per por als jueus, van viure com Jesús hi entrava, i com posant-se enmig d'ells, els digué: *“Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres. I llavors alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant”*. L'Esperit que en néixer l'Església, com diu el Prefaci, va donar a tots els pobles el coneixement de Déu i va unir totes les llengües en la confessió d'una sola fe. Per açò avui pregam perquè l'Esperit es

mantengui sempre viu en nosaltres.

L'Esperit Sant, a diferència de Babel, farà comprensible tots els llenguatges en l'idioma d'una mateixa fe i d'una mateixa caritat. Aquest mateix Esperit, segons ensenya Pau a la segona lectura, es manifesta en la diversitat de dons (carismes), de serveis (ministeris) i de miracles (actuacions) distribuïts a la comunitat. Cada manifestació particular de l'Esperit, està al servei de la unitat: *“Crist és com el cos humà: és un, encara que tengui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos”*.

Des de la primera Pentecosta, sempre és Pentecosta a la casa de l'Església. Allà on confessam i vivim que Jesús és el Senyor, enriqueim el Cos de Crist, la comunitat, amb gran abundància de dons i carismes.

Sentint avui de nou que som enviats als pobres, a ser consoladors, confort en els treballs i conhort en les penes, ens unim a la mistagògica dels Pares i pregam apassionadament: *“Vine llum veritable, tresor sense nom, llum sense posta, despertar dels que dormen... Vine tu que desitges la meua ànima miserable... Vine tu que ets el meu alè i la meua vida”*.

Donem-ne gràcies al Senyor, pel regal del seu Esperit que està sempre amb nosaltres i ens ajuda a discernir com aprendre el veritable sentit dels verbs: **anunciar, servir, consolar, estimar, unir...**

Anunciar a Jesús i la seva Paraula. **Servir** als altres des de les nostres capacitats. **Consolar** a tants i tantes que, pel que sigui, viuen amb l'ànima ferida. **Estimar** com Jesús ha estimat. **Unir** essent instrument de pau allà on hi ha desunió. **Ajudem-nos, despertem tots (seglars, religiosos/es, preveres) a favor d'una Església sinodal!**

Joan Bosco Faner

la notícia

“La vida contemplativa: llum en el camí sinodal”

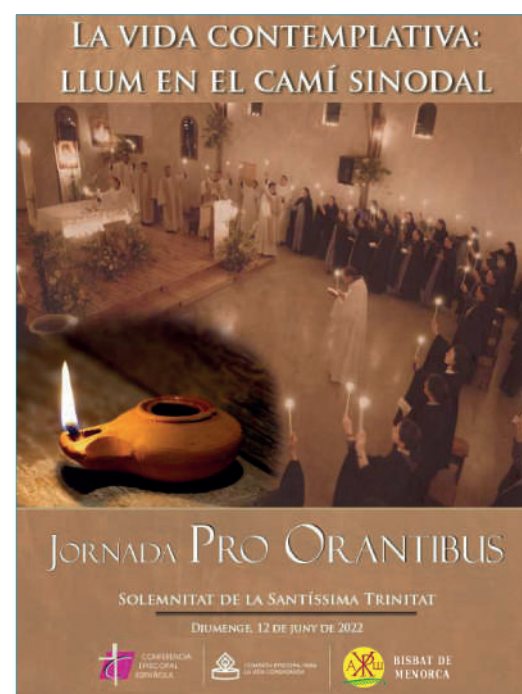
Aquest és el lema escollit per a la Jornada Pro Orantibus 2022, que l'Església celebrarà en la solemnitat de la Santíssima Trinitat, el proper 12 de juny.

Els bisbes de la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada, organitzadora d'aquesta Jornada, destaquen els pilars bàsics de la vida contemplativa: l'escolta, la conversió, la comunió. Aquelles persones que ho han deixat tot per contemplar el Senyor es converteixen en testimonis de la Llum i poden oferir al Poble de Déu la seva «misteriosa fecunditat» en clau de creixement sinodal.

En aquesta Jornada Pro Orantibus miram

amb agraïment i amb esperança els germans i germanes contemplatius, demanant que el Senyor els guardi i els faci brillar entre nosaltres. I tenim present que ells, amb el seu testimoni, empenyen tota l'Església a ser més sinodal i a sortir en pelegrinatge.

La pregària provoca en els cristians el desig “caminar junts” en l'únic camí que té un nom propi: Jesús el Senyor, cap a un estil més sinodal de l'Església i de la vida consagrada, en general, i de la vida contemplativa en particular. La vida contemplativa, en definitiva, ens segueix apropant la llum de la Santa Trinitat perquè tot el poble de Déu la faci arribar amb alegria a tots els racons de la terra.

Diumenge de Pentecosta

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 1-11
 Durant la celebració de la diada de Pentecostés es trobaven tots junts a un mateix lloc, quan, de cop, se sentí venir del cel un so com si es giràs una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren damunt cada un d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha davall el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial 103

R: **Quan enviau el vostre alè, Senyor, renovau la vida damunt la terra.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 3b-7. 12-13
 Germans, ningú pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un. Són diversos els serveis, però és un, el Senyor que servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè Crist és com el cos humà: és un, encara que tenguim molts de membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batiats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan 20, 19-23

El vespre d'aquell mateix diumenge els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Després els mostrà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres.» Llavors alenà damunt ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles 2, 1-11
 Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que sopla fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

Salm responsorial 103

R: **Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 12, 3b-7. 12-13
 Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

Lectura del santo Evangelio según san Juan 20, 19-23

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, soplo sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Rebeu l'Esperit Sant

El mateix diumenge que Crist Ressuscità, cap al fosquet, estaven els deixebles reunits en un lloc amb les portes ben tancades perquè encara seguien desconcertats i tenien por. Jesús es posà enmig d'ells i els mostrà les mans i el costat perquè veiessin que era ell mateix, a qui havien vist morir a la creu. Jesús els dona la seva pau i amb ella es dissipa l'angoixa que sentien fins aquell moment; ara se senten envaïts per una gran alegria en percebre la presència del Ressuscitat. Llavors Crist -tal com ell va ser enviat pel Pare- els encarrega anar per tot el món anunciant l'immens amor i misericòrdia de Déu. Abans, però, necessiten rebre l'Esperit, capaç de renovar-los.

Al Gn 2, 7 llegim: «Llavors el senyor Déu va modelar l'home amb la pols de la terra. Li va infondre l'alè de la vida, i l'home es convertí en un ésser viu». El mateix dia de la resurrecció, Jesucrist va alenar damunt els deixebles i els donà l'Esperit Sant, obrint així el pas a una nova creació. Amb l'ànim i força de l'Esperit faran arribar el missatge a tothom. Avui l'Església, oberta a l'Esperit, també ha d'adaptar el seu llenguatge per fer arribar la bona nova als més allunyats, entre ells, molts de joves.

L'Esperit del Ressuscitat és dins cadascú de nosaltres i, a través seu, Déu ens parla de manera ben personal perquè el puguem entendre i encara treballa el fons del nostre cor perquè aprenguem a estimar veritablement. Però no sempre som prou conscients d'aquesta presència viva de l'Esperit perquè les preocupacions de la vida diària ens resten temps per a la reflexió contemplativa, a la llum de Crist, de tot el que esdevé a la nostra vida, al nostre entorn i al món sencer.

Veniu Esperit Sant i feu-nos humils i pobres per deixar-nos omplir dels dons que ens regaleu i poder servir millor els altres. El més important és que l'Església, cos de Crist, format per molts membres diferents, mantingui i escampi amb fidelitat el missatge de Jesús que garanteix l'entrada de tothom al Regne.

Teresa Jansà

pregar amb els salms

Actitud humil i oberta (Salm 119)

Senyor, fins de nit recordo el teu nom (Sl 119,55)

Sempre que algú vol meditar, ha de tenir una actitud humil i oberta, ésser sincera amb si mateixa i no esquivar l'impacte de la Paraula, ni evitar la veu interior. Ni voler esmorteir el sentiment que li provoca, ni distreure la mirada.

Ha de procurar mantenir l'atenció i voler enregistrar l'expressió de la lectura realitzada i meditada, quan aquesta sorprèn, una vegada i una altra, obstinadament, amb el seu record o assalta la ment de manera intensa i cadenciosa.

Ha d'ésser capaç d'acollir l'eco del que medita. Les paraules, expressions que produeixen pau, alegria interior, més amor, es converteixen en signes en

el nostre caminar que cal discernir.

Constantment el Senyor ens envia missatgers, mocions interiors, crides, consolacions, esdeveniments pels quals l'orant descobreix la voluntat divina que orienta les seves passes. Així ho testimonien els profetes, ho descobreix Maria la mare de Jesús i altres testimonis bíblics, i així segueix esdevenint quan algú medita la Paraula assíduament. Jesús dirà: feliços els qui escolten la paraula i la guarden.

Resar els salms compromet a una posició ètica, estan plens d'expressions com "fer justícia", "veritat", "compassió" i l'Evangelí resumeix la Llei i els profetes en estimar Déu sobre totes les coses, i al pròxim com a si mateix.

Gadi Bosch Pons

la comunicació digital de l'Església

La missió dels laics en la vida pública

El Papa Francesc ha animat els laics, en nombroses ocasions, a ser Poble de Déu en sortida: "La Paraula viva de Déu necessita ser predicada amb passió i alegria a través del testimoni cristià per poder esfondrar fins als murs més alts que aïllen i exclouen".

Com ja hem anat comentant al llarg del curs, és important que els cristians estiguem presents en les xarxes socials (Whatsapp, Facebook, Instagram, etc.) i que en els diferents àmbits de la nostra vida (família, amics, feina, cultura, etc) siguem testimonis de l'amor de Déu.

Les xarxes socials faciliten una comunicació instantània, ens permeten estar al dia de tota l'actualitat de la nostra Diòcesi, de l'Església universal i, a més, ens ajuden a crear llaços amb comunitats catòliques d'arreu del món.

És important que els laics estiguem pre-

sents en clau positiva, és a dir, promovent el diàleg i la convivència, cercant el bé comú, fent difusió dels valors de l'Evangelí i de la tasca social d'entitats diocesanes com Càritas i Mans Unides

Recentment el Sant Pare, ha advertit que la xafarderia "destrueix la comunió humana, la humanitat". No semblen inquietuds que fan mal i destrueixen. Evitem aquesta actitud negativa tant en el nostre dia a dia com en les xarxes socials. I no tinguem por de mostrar a la societat la nostra estima per Déu. Fem-lo present amb alegria, esperança, pau i bondat.

l'entrevista a:

JUSTO AMADO

Entrevistamos a Justo Amado, director de OMPress, con 25 años de labor diaria en las Obras Misionales Pontificias, que ha participado en la Jornada de Menorca Misionera.

¿Cómo se vivió la Jornada de Menorca Misionera?

-Me parece que fue una jornada entrañable. De abrir el corazón al mundo, porque todos estamos llamados a ser misioneros desde nuestro bautismo. No hay cristiano, como dice el Papa Francisco, que no sea una misión. Es todo un acierto dedicar una jornada al año a tomar conciencia de esta realidad, y de que hay hermanos nuestros, las misioneras y los misioneros, que lo han dejado todo, por los demás. Menorca tiene una larga tradición en esto. No hay más que subir a Monte Toro y ver el monumento del padre Pedro Camps.

A nivel personal, ¿qué destaca de este encuentro?

-La oportunidad de hacer de la misión y de los misioneros el centro. Ayudaron a ello los que estuvieron presentes, las tres carmelitas misioneras, Vilma, Caterina y Emiliana, Manuel Bonet y Óscar González, pero en mi intervención recordé a tantos y tantos misioneros que han vivido y viven para los demás.

Las Obras Misionales Pontificias cumplen 100 años con el lema "A hombros de gigantes"... ¿Por qué es esencial su labor para impulsar la misión?

-Paulina Jaricot fundó la primera, la Obra de la Propagación de la Fe, el Domund, hace 200 años, siendo muy joven. Por eso, más allá del título de "Pontificias", "del Papa", el primer título que tienen es que fueron fieles laicos quienes las pusieron en marcha. Cien años después, en 1922, la Iglesia las acogió como suyas. Así que cualquiera de nosotros, en Menorca o en cualquier lugar del mundo, puede ser un "gigante", y dejar el don de la fe a quienes vengan detrás de nosotros. Por eso, los primeros gigantes de nuestras vidas fueron nuestros padres, los catequistas, los párrocos que nos transmitieron esa fe.

En cuanto a la labor de las OMP, además de la animación misionera siempre y en todo lugar, está el repartir cada año los donativos puestos a su disposición desde todo el mundo –también desde África o la India– entre los 1.117 territorios de misión, una tercera parte de la Iglesia. Literalmente se dividen entre ellos como haría una madre de familia a la hora de comer. Si hay más, a más se toca. No hay protagonismos, todos ayudan a todos. Se ayuda así a aquellas misiones y territorios que no tienen un misionero español u occidental que les haga de "promotor" de ayudas. Pero siguen siendo nuestras hermanas y hermanos, nuestras hijas e hijos en la fe...

Sonia Febrer Romero

Agenda

✍ Triduo a Maria Santíssima de la Misericòrdia

En la parroquia de San Antonio Abad de Maó:

-El jueves 9, viernes 10 y sábado 11 de junio rezo del Santo Rosario y ejercicio de triduo a las 19.30 h, seguido de la celebración de la Santa Misa a las 20 h.

-El triduo finalizará con la celebración de la función en honor a la Virgen el domingo 12 de junio a las 19 h.

✍ Trobada final de curs de Vida Creixent

Divendres 10 de juny a partir de les 11.30 h trobada de final de curs de Vida Creixent al Recinte firal des Mercadal: Missa, dinar de germanor, etc.

✍ Estiu Solidari 2022

Si tens entre 14 i 25 anys i estàs interessada/t en viure un estiu diferent apunta't al programa "Estiu Solidari" de Caritas Menorca. Les jornades es realitzaran dimarts i dijous a Maó i Ciutadella, de les 11h a les 12.30 h (durant el mes de juliol).

Inscripcions:

Tel. 971 481 140 (Ciutadella)

Tel. 971 361 001 (Maó)

Per e-mail: voluntariat.fornacio@caritasmenorca.org

✍ Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM):

-“El Mirall de l'Església”, cada divendres a les 13.30 h.

-“Església Notícia”, cada diumenge a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM):

-“Temps de Creure”, cada dissabte a les 7.30 h.

RADIO MARÍA (92.0 FM):

-“Revista Diocesana”, cada diumenge a les 13.30 h.

Notícies nostres

Ciutadella celebra la festa de Maria Auxiliadora

Aquests dies s'ha viscut amb molt de goig a Ciutadella la Festa de Maria Auxiliadora. El dia 24 de maig capvespre es va celebrar una Eucaristia solemne en honor a la Verge Maria.

Diuenge 29 de maig es va celebrar la festa externa. En la missa solemne, l'Administrador diocesà, Mn. Gerard Villalonga, va posar en relació el misteri de l'Ascensió del Senyor amb la celebració de Maria Auxiliadora, Patrona de Ciutadella. Va fer un paral·lelisme entre la glorificació de la naturalesa humana de Jesucrist amb l'Assumpció de Maria en cos i ànima al cel.

Després de la missa, es va venerar la imatge de Maria Auxiliadora en la tradicional processó pels carrers del poble, la qual es va recuperar després de 2 anys de suspensió per la pandèmia. Els actes també han inclòs diferents concerts durant el mes de maig al Santuari, un berenar de germanor dels membres

Sergi Febrer Ametller

de la Unió d'Antics Alumnes Don Bosco, la benedicció de les medalles en honor a Maria Auxiliadora, el res del Sant Rosari, entre d'altres.

Caritas Menorca celebra la seva Assemblea Diocesana anual

L'Assemblea Diocesana de Caritas és un espai de participació, en el qual s'analitza el treball desenvolupat en l'últim any i es dialoga sobre el present i futur de l'acció de l'entitat diocesana.

Després d'un moment de pregària, l'Administrador diocesà, Mn. Gerard Villalonga, va donar la benvin-

Càrites Menorca

guda a tots els presents i va recordar la importància de treballar en equip sempre al servei dels més vulnerables. A més, va agrair el treball social i humà realitzat per tants voluntaris i pels treballadors de l'entitat.

El lema de la campanya de la Caritas d'enguany, "Som el que donam", va ser l'eix d'aquesta jornada. Cristina Martí, germana de la Consolació, va compartir amb els assistents un moment de reflexió sobre aquesta campanya: "Qui fixa la seva mirada en l'altre li neix del cor acompanyar-lo, fer-li costat, ajudar-lo a créixer. Com n'és d'important "mirar" les persones que toquen les portes de Caritas i no sols "veure'ls".

Finalment, l'equip tècnic de Caritas va presentar els resultats socials, mediambientals i econòmics de l'últim any, així com un repàs a les noves iniciatives que comencen a prendre forma i que s'espera que siguin una realitat durant 2022.

Campanya de conscienciació dels Escoltes de Menorca per mantenir els pobles nets

Des de mitjans maig, els agrupaments escoltes, coordinats amb els ajuntaments, estan realitzant unes jornades de neteja, obertes a la participació de tots, de diferents espais dels pobles de Menorca,

La primera jornada va tenir lloc el 14 de maig a la zona de l'observatori al Canal Salat de Ciutadella.

Hi van participar infants, joves i responsables de l'agrupament escolta Sant Antoni Mª Claret.

Durant les tres hores que va durar l'activitat de neteja, es va omplir un contenidor sencer de fems com plàstics, llaunes, bòtils de vidre, rodes de bicicleta i

de cotxes, sabates, neveres, motors, cadires, ferros i un llarg etcètera. Amb aquesta campanya l'entitat diocesana vol conscienciar de la importància de cuidar els espais públics i l'entorn natural. El passat cap de setmana es van fer dues jornades més de neteja: una a l'entorn del torrent de Son Granot (Ferreries) i l'altra al camí des Banyer (Alaior).

Escoltes de Menorca (MSC)